

Applied Research of Sport Management Open Access

ORIGINAL ARTICLE

Identifying entrepreneurial challenges with sport and entertainment approach (Case Study: Lorestan Province)

Reza Hosseinvand¹, Morteza Doosti^{2*}, Seyed Mohammad Hossein Razavi³, Saeed Tabesh⁴

¹ PhD Student of Sport Management, Mazandaran university, Babolsar, iran.

² Associate Professor of Sport Management, Mazandaran university, Babolsar, iran.

³ Associate Professor of Sport Management, Mazandaran university, Babolsar, iran.

⁴ Assistant Professor of Sport Management, Mazandaran university, Babolsar, iran.

Correspondence

Email:

Morteza Doosti
dosti@umz.ac.ir

How to cite

Hosseinvand, R., Doosti, M., Razavi, S.M.H & Tabesh, S. (2023). Identifying entrepreneurial challenges with sport and entertainment approach (Case Study: Lorestan Province). *Applied Research of Sport Management*, 12(1). 95-117

ABSTRACT

This study aimed to identify the entrepreneurial challenges with sport and entertainment approach in Lorestan Province. It is applied in terms of purpose and exploratory and mixed in terms of nature and method. In this research, two types of Delphi community were used to identify the challenges of sport entrepreneurship and the community to explore and categorize the final factors. In the Delphi group, 15 individuals were selected, using purposive snowball sampling and in the quantitative section based on Cochran sample size formula and simple cluster-random sampling method with proportional allocation, 328 individuals were selected as the sample. After reviewing the literature related to the research and semi-structured interviews, the entrepreneurial challenges with sport and entertainment approach were identified by the Delphi method in two rounds. Finally, these challenges were categorized in the target population by distributing the questionnaire and exploratory factor analysis. The findings indicated that the challenges of sport entrepreneurship in Lorestan Province consisted of 10 factors and 107 items. These factors included educational factors (26 items), management factors (12 items), infrastructure factors (9 items), non-meritocratic factors (5 items), legal factors (7 items), economic factors (9 items), governmental factors (5 items), political factors (4 items), cultural factors (5 items), and media factors (2 items). The factors were listed in order of priority. It is suggested that the provincial sports authorities activate research and development departments to encourage physical education graduates to research and study new nature-related sports and assist them in the implementation of projects.

KEY WORDS

Challenge, Sport and entertainment Entrepreneurship, Lorestan.

نشریه علمی

پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی

«مقاله پژوهشی»

شناسایی چالش‌های کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی (مطالعه‌ی موردی: استان لرستان)

رضا حسین‌وند^۱، مرتضی دوستی^{۲*}، سید محمد حسین رضوی^۳، سعید تابش^۴

چکیده

هدف پژوهش حاضر شناسایی چالش‌های کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی استان لرستان بود. پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش اکتشافی است و از جمله تحقیقات آمیخته به حساب می‌آید. در این تحقیق از دو نوع جامعه‌ی دلفی برای شناسایی چالش‌های کارآفرینی ورزشی و جامعه برای اکتشاف و دسته‌بندی عوامل نهایی استفاده شد. در گروه دلفی با استفاده از نمونه‌گیری گلوله برفی و هدفمند ۱۵ نفر و در بخش کمی با تکیه بر فرمول حجم نمونه کوکران و روش نمونه‌گیری خوشه‌ای - تصادفی ساده با تخصیص متناسب ۳۲۸ نفر به‌عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. پس از مرور ادبیات نظری مرتبط با تحقیق و مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته، با استفاده از روش دلفی در دو دور، چالش‌های کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی شناسایی شد و در نهایت با توزیع پرسشنامه و بهره‌گیری از تحلیل عامل اکتشافی دسته‌بندی این چالش‌ها در جامعه‌ی مورد نظر صورت گرفت. نتایج نشان داد که چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان از ۱۰ عامل و ۱۰۷ گویه تشکیل شده است. این عوامل به ترتیب اولویت شامل عوامل آموزشی (۲۶ گویه)، عوامل مدیریتی (۱۲ گویه)، عوامل زیرساختی (۹ گویه)، عوامل عدم شایسته‌سالاری (۵ گویه)، عوامل قانونی (۷ گویه)، عوامل اقتصادی (۹ گویه)، عوامل دولتی بودن (۵ گویه)، عوامل سیاسی (۴ گویه)، عوامل فرهنگی (۵ گویه) و عوامل رسانه‌ای (۲ گویه) بود. به مسئولان ورزشی استان پیشنهاد می‌شود تا با فعال‌سازی بخش‌های تحقیق و توسعه، فارغ‌التحصیلان تربیت‌بدنی را به پژوهش و مطالعه در خصوص ورزش‌های جدید مرتبط با طبیعت تشویق نمایند و آنان را در اجرای طرح‌ها یاری رسانند.

واژه‌های کلیدی

چالش، کارآفرینی ورزشی و تفریحی، لرستان.

^۱ دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.
^۲ دانشیار مدیریت ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.
^۳ استاد مدیریت ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.
^۴ استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.

نویسنده مسئول:

مرتضی دوستی

رایانامه: dosti@umz.ac.ir

استناد به این مقاله:

حسین‌وند، رضا؛ دوستی، مرتضی؛ رضوی، سید محمد حسین و تابش، سعید (۱۴۰۲). شناسایی چالش‌های کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی (مطالعه‌ی موردی: استان لرستان).

فصلنامه علمی پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، ۱۱۲(۱)، ۹۵-۱۱۷.

مقدمه

ترکیب جمعیتی جوان کشور و ضرورت ایجاد فرصت‌های شغلی، لزوم رهایی اقتصاد کشور از وابستگی به مواد خام اولیه، به‌ویژه نفت خام و همچنین خروج از وضعیت اقتصادی تک‌محصولی از یک‌سو و روندهای موجود در جامعه اطلاعاتی از سوی دیگر، عواملی هستند که سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیرندگان کلان کشور را وا می‌دارد تا به منبع قابل اتکایی به‌جز مواد اولیه ببیندند و بدون شک، این منبع حیاتی چیزی جز خلاقیت، نوآوری و کارآفرینی نیست (احمدپور دریانی و مقیمی، ۱۳۸۵). کارآفرینی فرایندی است که در آن، کارآفرین با ایده‌های نو و خلاق و شناسایی فرصت‌های جدید و با بسیج منابع، مبادرت به ایجاد کسب‌وکار و شرکت‌های نو، سازمان‌های جدید و نوآور و رشد‌یابنده نموده که توأم با پذیرش مخاطره و ریسک است و منجر به ارائه محصول و یا خدمات جدیدی به جامعه می‌گردد (دانا؛ ۱۹۹۵).

کارآفرینی به‌عنوان راهبردی اثربخش در توسعه اقتصادی و اجتماعی کشورها شناخته شده است. کارآفرینی فرایندی پیچیده، بلندمدت و فراگیر است که البته نقش مهمی در رشد و توسعه اقتصادی کشورها دارد؛ به‌طوری‌که امروزه این مقوله به‌عنوان راهبردی‌ترین و مهم‌ترین ابزار توسعه اقتصادی جوامع پیشرفته شناخته شده است. کارآفرینی و نوآوری مرکز فرآیند خلاق در اقتصاد به‌منظور رشد اقتصادی، افزایش سودآوری و ایجاد اشتغال است (بال؛ ۲۰۰۵). گسترش بیکاری افراد، مشکل جهانی در حال رشد است. در سال‌های اخیر، اعتراض‌ها از سوی جوانان بیکار قسمت عمده‌ای از سرتیترهای خبری در انگلستان، اسپانیا، دیگر مناطق اروپایی و آفریقای جنوبی را به خود اختصاص داده است (آپس؛ ۲۰۱۱). علاوه بر این مرور آمار ارائه‌شده توسط درگاه ملی آمار کشور ایران نشان می‌دهد که در سال ۹۷ نرخ بیکاری ۱۲٫۰٪ بوده است که این مقدار نسبت به سال گذشته ۰٫۱ درصد افزایش یافته است. با این حال گزارش شد که بخش خدمات با ۵۰٫۳ درصد بیشترین سهم اشتغال را به خود اختصاص داده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۷). از این رو می‌بایست به کارآفرینی در بخش خدمات از جمله ورزش به‌عنوان حوزه‌ای تأثیرگذار، توجه ویژه‌ای شود.

امروزه، ورزش به‌عنوان صنعتی رو به توسعه در جهان مطرح شده که افزایش فرآیندهای کارآفرینی در آن باعث ایجاد فرصت‌های شغلی جدیدی شده است (جونز و بیل؛ ۲۰۰۹؛

سانتومیر؛ ۲۰۰۲). به‌عبارت دیگر کارآفرینی و ورزش به‌گونه‌ای صریح باهم شریک‌اند. آن‌ها همدیگر را به پیش می‌برند و الگوی همسازی شکل می‌دهند که از توسعه دوجانبه‌شان حمایت می‌کند (گریثون و سونبرگ؛ ۲۰۰۷). در واقع، ورزش از طریق ایجاد تقاضا برای خدمات و کالاهای ورزشی و ایجاد جذابیت برای اجتماعات، زمینه لازم را برای توسعه کارآفرینی فراهم می‌کند و کارآفرینی از طریق ایجاد کسب‌وکار ورزشی در تولید لوازم و تجهیزات ورزشی، ارائه خدمات ورزشی و توسعه کسب‌وکارهای ورزشی، به توسعه ورزش کمک می‌کند (یداللهی فارسی، ۱۳۸۹). حیطه مربوط به کارآفرینی ورزشی، سطوح مختلفی از افراد، سازمان و گروه‌ها را دربر می‌گیرد. در واقع، افراد زمانی که ابتکار و نوآوری را ایجاد کنند، کارآفرین هستند. در ورزش نیز، کارآفرینان همان بازیکنان ورزشی، مالکان تیم‌های ورزشی، نمایندگان ورزشی و صاحبان صنایع و کسب‌وکارهای ورزشی به‌شمار می‌روند (رائن و بابیاک؛ ۲۰۱۰). از دیدگاه رائن (۲۰۱۱) کارآفرینی ورزشی شامل گروهی از افراد، سازمان‌ها یا جوامع است که به‌منظور ایجاد ارزش، به‌صورت گروهی برای پاسخ به فرصت‌ها با یکدیگر کار می‌کنند. در تعریفی دقیق‌تر طالب‌پور و همکاران (۱۳۹۳) کارآفرینی ورزشی را استفاده فرد از دانش تخصصی-فنی (مثل مربی) و یا دانش تجاری عمومی (مثل مالک باشگاه)، قدرت نوآوری و روحیه خالق برای تولید محصولی نو در بخش ورزش، جهت تحقق بخشیدن به یک فرصت در بازار تعریف نمودند. برای توسعه کارآفرینی در بخش ورزش باید عوامل زمینه‌ای و ساختاری مؤثر در توسعه ورزش شناسایی شود و براساس هدف‌هایی که در ابعاد گوناگون کارآفرینی ورزش وجود دارد، برای ایجاد ساختارها و زمینه‌های مؤثر در توسعه کارآفرینی ورزشی برنامه‌ریزی کرد (یداللهی فارسی، ۱۳۸۷).

توسعه و رشد کارآفرینی توسط مجموعه بی‌شماری از متغیرها تحت تأثیر قرار می‌گیرد. مجموعه‌ای از این متغیرها شامل بسیاری از مدل‌های پیش‌بینی شده‌ای است که برپایه رویکردهای کلانی است که دربرگیرنده متغیرهای محیطی به‌منظور گسترش کارآفرینی می‌باشد که در واقع، سیاست عمومی بر برنامه‌های زیربنایی مهم مانند فراهم کردن حمایت دولتی و خدمات حمایتی کسب‌وکار تمرکز می‌کند (لیائو و همکاران؛ ۲۰۰۹). از جمله عوامل مهم اثرگذار بر کارآفرینی که می‌تواند این فرایند را توسعه دهد عبارت است از: زیرساخت‌های کسب‌وکار، پژوهش، توسعه و کیفیت نیروی انسانی؛

بررسی چالش‌های کارآفرینی کشورهای صربستان و مونتنگرو، کمبود منابع مالی، مالیات بر ارزش افزوده و بدهکاری‌های مالیاتی را مهم‌ترین چالش‌های پیش روی کارآفرینان معرفی کردند. درنهایت کارلیز^۴ (۲۰۰۶) نیز گسترش سازمان‌های بزرگ، فقدان دانش و تجربه برای کارآفرینان جوان، کاهش حمایت دولت از مؤسسات کوچک، بی‌ثباتی در اقتصاد، فقدان پول و توزیع سرمایه را مهم‌ترین موانع توسعه کارآفرینی ورزشی عنوان کرد.

شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی امروز استان لرستان به‌گونه‌ای است که حل مشکلات و تنگنای اقتصادی الگو و راه‌حل‌های جدید و متفاوتی را می‌طلبد. شناخت و تربیت و حمایت افراد کارآفرین قبل از تخصیص اعتبارات به آنها و همچنین رفع چالش‌های پیش روی آنها، یکی از روش‌هایی است که درستی خود را توسعه اقتصادی کشورها نمایان ساخته است و باید در این استان به آن توجه شود (مهراد، ۱۳۹۰). استان لرستان دارای توانمندی‌ها و ظرفیت‌های مختلف اقتصادی، جمعیتی، فرهنگی، جغرافیایی و ... است. جوان بودن میانگین سن جمعیتی استان از یک‌طرف و بالا بودن آمار بیکاری و پایین بودن سرانه رشد شاخص‌های اقتصادی از سوی دیگر این ضرورت را ایجاد می‌کند که مسئولین و تصمیم‌گیرندگان استان با تکیه بر وجود اماکن تفریحی و ورزشی و تاریخی متعدد در سطح استان از ظرفیت‌های کارآفرینی ورزشی در راستای حل مشکلات ذکر شده نهایت استفاده را بکنند (احمدپور دریانی و مقیمی، ۱۳۸۵). از آنجاکه ورزش به‌عنوان یکی از عوامل اثرگذار بر حیطه‌های اجتماعی، اقتصادی و حتی بین‌المللی در بسیاری از کشورهای جهان موردتوجه قرار گرفته است و از این رو می‌تواند سیاستی همچون کارآفرینی و ایجاد اشتغال از طریق آن را در این زمینه نهادینه و ترویج کند؛ به شرطی که موانع و مشکلات پیش‌رو از بین برود تا بتواند به‌عنوان ابزاری قوی برای رسیدن به توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار، موفق شود (امینی، ۱۳۹۳). بنابراین با توجه به نرخ بیکاری در کشور ایران و به‌خصوص استان لرستان و نیاز مبرم به کارآفرینی در همه صنایع از جمله صنعت ورزش از یک طرف و همچنین قابلیت ورزش‌های تفریحی برای رفع این نیاز از طرف دیگر و همچنین کمبود مطالعات صورت گرفته در زمینه چالش‌های پیش روی کارآفرینی ورزشی و به‌خصوص کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی، محقق در این تحقیق به‌دنبال این سؤال است که چالش‌های کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی در استان لرستان چیست؟

بنابراین مطالعه محیط در روند فعالیت‌های کسب‌وکار مهم است؛ چراکه فاکتورهایی که محیط را تشکیل می‌دهند، از جمله فاکتورهای اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، قانونی و تکنولوژیکی، آمادگی کسب‌وکار را با توجه به محیط بیان می‌کند، محدودیت‌ها و فرصت‌ها مشخص می‌شود و عقاید کسب‌وکارها با در نظر گرفتن تغییرات محیطی، کشف و الگوهای جدیدی از مشتریان شناسایی می‌شود (مندعلیزاده و همکاران، ۱۳۹۴).

در این میان شناخت فرصت‌ها و مشکلات کارآفرینی در ورزش از اهمیت زیادی برخوردار است؛ به عبارتی باید موانع و مشکلاتی را که بر سر راه فعالیت کارآفرینان بخش ورزش قرار دارد، شناسایی کرده و تا حد امکان برای برطرف کردن آنها تلاش کنیم. همچنین شناسایی فرصت‌ها می‌تواند به‌عنوان راه‌هایی برای کارآفرینی در ورزش معرفی شود. از این طریق تعداد بیشتری از افراد به‌سوی تأسیس کسب‌وکار و ایجاد اشتغال تشویق می‌شوند و نیز کارآفرینی به معنی گسترده‌تر یعنی نوآوری، روح پویایی و ارزش‌آفرینی در جامعه به وجود آید (مندعلی زاده و هنری، ۱۳۹۳). در همین رابطه زیویار و همکاران (۱۳۹۶) ۶۶ مانع را در سه بعد ساختاری، رفتاری، زمینه‌ای ارائه کردند. امیدوی و همکاران (۱۳۹۵) نیز موانع سیاسی-قانونی، اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی، فناورانه و بین‌المللی را مهم‌ترین موانع محیطی کارآفرینی سازمانی وزارت ورزش و جوانان برشمردند. نتایج تحقیق مرادی (۱۳۹۴) نشان داد که موانع کارآفرینی ورزشی از دیدگاه کارشناسان به ترتیب اولویت عبارت‌اند از موانع محیطی، موانع داخلی و موانع برآیندی.

مطالعه صورت گرفته توسط مندعلی زاده و احسانی (۱۳۹۳) نشان داد که فقدان استقلال مالی، فقدان تجربه و میزان اعتماد به نفس کمتر نسبت به مردان به‌عنوان مهم‌ترین موانع فردی و فقدان دسترسی به منابع مهم‌ترین مانع محیطی زنان کارآفرین در ورزش می‌باشد. علاوه بر این امینی و همکاران (۱۳۹۳) نیز موانع آموزشی و فردی را مهم‌ترین موانع توسعه کارآفرینی ورزشی معرفی کردند. شارما^۱ (۲۰۱۸) محدودیت‌های سرمایه‌گذاری، عدم اطمینان و رقابت فشرده در بازار، فقدان تجربه، فقدان راهنمایی مناسب و دقیق جهت شروع، بروکراسی‌های اداری و مشکلات قانونی و سیاسی را مهم‌ترین موانع کارآفرینی جوانان هندی عنوان کردند. در ادامه درینک واتر و همکاران^۲ (۲۰۱۸) مهم‌ترین موانع کارآفرینی در آمریکا را کمبود نیروی کار متخصص، دسترسی به منابع مالی و سرقت و بی‌نظمی عنوان کردند. بابیرا و همکاران^۳ (۲۰۱۴) نیز با

روش تحقیق

مرتبط با تحقیق و مصاحبه‌های نیمه ساختار یافته، با استفاده از روش دلفی در دو دور، چالش‌های کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی شناسایی شد و در نهایت با توزیع پرسشنامه و با تکیه بر تحلیل عاملی اکتشافی دسته‌بندی این چالش‌ها در جامعه مورد نظر صورت گرفت.

یافته‌های تحقیق

یافته‌های توصیفی تحقیق نشان داد که بیشتر نمونه پژوهش در گروه دلفی (۷۳،۳۳ درصد) ۵۰ سال به بالا و در گروه کمی (۵۶،۳۵ درصد)، ۳۱ تا ۴۰ سال سن داشتند. همچنین مشخص شد که بیشتر نمونه پژوهش در گروه دلفی (۹۳،۳۳ درصد) دارای مدرک تحصیلی دکتری و بیشتر نمونه پژوهش در گروه کمی (۶۹،۲۷ درصد) دارای مدرک لیسانس بودند. در نهایت مشخص شد که بیشتر نمونه پژوهش در گروه دلفی (۸۶،۶۶ درصد) بیشتر از ۱۵ سال و بیشتر نمونه پژوهش در گروه کمی (۴۸،۴۳ درصد)، ۱۱ تا ۱۵ سال سابقه شغلی داشتند. به منظور شناسایی چالش‌های کارآفرینی، در ابتدا با مطالعه تحقیقات صورت گرفته در زمینه پژوهش و مصاحبه با اساتید و خبرگان کارآفرینی ۱۱۰ چالش به عنوان پرسشنامه اولیه در اختیار نمونه دلفی قرار گرفت. با در نظر گرفتن حداقل توافق ۶۰ درصد، ۱۹ عامل مشخص شده در جدول زیر در دور اول حذف شدند و با جمع‌بندی نظارت گروه دلفی ۲۴ عامل به مرحله دوم گره دلفی اضافه و سپس مرحله دوم دلفی با ۱۱۵ عامل صورت گرفت که در این مرحله نیز ۷ چالش حذف شده و چالش جدیدی اضافه نشد و بنابراین ۱۰۷ چالش به عنوان چالش‌های کارآفرینی با رویکرد ورزشی و تفریحی استان لرستان شناسایی شد.

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش اکتشافی می‌باشد که به صورت میدانی صورت گرفته است و به دلیل استفاده همزمان از روش‌های کمی و کیفی از جمله تحقیقات آمیخته به حساب می‌آید. در این تحقیق از دو نوع جامعه گروه دلفی (رئیس و معاونین اداره میراث فرهنگی؛ ۲ نفر، عضو هیات علمی؛ ۵ نفر، رئیس و معاونین هیات ورزش همگانی؛ ۲ نفر، رئیس و معاونین اداره ورزش و جوانان؛ ۲ نفر، کارآفرین ورزشی؛ ۲ نفر، پژوهشگران فعال در حیطه کارآفرینی؛ ۲ نفر) برای شناسایی چالش‌های کارآفرینی ورزشی و جامعه کمی (کارآفرینان ورزشی استان لرستان؛ ۵۲۳ نفر، کارمندان ادارات ورزش و جوانان استان لرستان، ۱۶۰، دبیران تربیت بدنی آموزش و پرورش استان لرستان؛ ۹۵۰ نفر، کارمندان ادارات گردشگری استان لرستان؛ ۵۹۵ نفر، کارکنان هیات ورزش همگانی استان لرستان؛ ۵۵ نفر) برای اکتشاف عوامل نهایی استفاده شد.

در این پژوهش به منظور بهره‌گیری از نظر متخصص‌ترین افراد در زمینه کارآفرینی و به خصوص کارآفرینی ورزشی از روش نمونه‌گیری گلوله برفی و هدفمند استفاده شد. در این راستا در ابتدا خبرگان اولیه شناسایی شده و سپس نمونه بعدی معرفی شده توسط آن‌ها به عنوان نمونه بعدی مورد ارزیابی قرار گرفت و این روش تا آنجا ادامه پیدا کرد که پس از بررسی نظرات ۱۳ نفر، عامل جدیدی به عامل‌های قبلی اضافه نشد (تکرار عامل‌ها)؛ با این حال محقق تا مصاحبه ۱۵ به بررسی نظرات نمونه پژوهش پرداخت. در بخش کمی با تکیه بر فرمول حجم نمونه کوکران و روش نمونه‌گیری خوشه‌ای - تصادفی ساده با تخصیص متناسب ۳۲۸ نفر به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شد. در ادامه پس از مرور ادبیات نظری

جدول ۱. نتایج دلفی مرحله اول و دوم

ردیف	گویه	دور اول دلفی		دور دوم دلفی	
		تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت	تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت
۱	پایین بودن میزان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و سرمایه‌داران در استان به علت شناخت کم از ظرفیت‌های مختلف استان	۱۳	۸۶،۶۶	۱۳	۸۶،۶۶
۲	ضعیف بودن توانمندی مدیریتی و مقبولیت مسئولین هیئت‌های ورزشی به خصوص در بحث جذب سرمایه‌گذار	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۳	استفاده نکردن از ظرفیت علمی اساتید دانشگاه‌ها در امر تصمیم‌گیری و هدایت برنامه‌ها و سیاست‌های ورزشی استان	۱۴	۹۳،۳۳	۱۴	۹۳،۳۳
۴	نداشتن تخصص کاری لازم در میان مدیران ارشد استان و میل به سیاسی‌کاری بجای پرداختن به اولویت‌های کاری	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۵	نبود کارخانجات مادر در استان لرستان و عدم پشتیبانی‌های لازم در امر ورزش	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰

ردیف	گویه	دور اول دلفی		دور دوم دلفی	
		تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت	تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت
۶	استفاده نکردن ادارات مرتبط از متخصصین تربیت‌بدنی و فارغ‌التحصیلان این رشته به خصوص ادارات ورزش و جوانان استان	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۷	عدم همکاری متخصصین لرستانی که در سایر نقاط کشور کار می‌کنند و کم‌مهری به این استان	۷	۴۶٫۶۶	-	-
۸	عدم برگزاری مسابقه‌های ورزشی در استان لرستان و ناشناخته ماندن این استان در کشور	۸	۵۳٫۳۳	-	-
۹	از آنجاکه ورزش ما در دست دولت می‌باشد به بخش خصوصی رغبت کمتری نشان می‌دهد	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۱۰	گنجانده شدن درس کارآفرینی فقط در قالب یک درس	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۱۱	عدم تخصیص ردیف‌های بودجه‌ای هدفمند برای بخش گردشگری ورزشی در استان لرستان	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۱۲	نداشتن برنامه‌های علمی و اقتضایی بومی مدیران ارشد استان لرستان در بحث اوقات فراغت	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۱۳	عدم هماهنگی بین بخش خصوصی و دیگر نهادها و بخش‌های دولتی جهت ایجاد زمینه‌های کارآفرینی افراد تحصیل کرده در بخش ورزشی	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۱۴	نبود زیرساخت‌های مناسب و امنیت کافی در استان لرستان برای جذب توریست و بحث شب مانی	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۱۵	کمبود امکانات اولیه در مناطق گردشگری و گذراندن اوقات فراغت	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۱۶	آسانی ورود رقبا به فعالیت‌های اقتصادی مرتبط با صنعت گردشگری و اوقات فراغت	۶	۴۰	-	-
۱۷	رقابت بالا در صنعت گردشگری، با توجه به اینکه در صنعت گردشگری تنوع بسیار زیادی وجود دارد	۵	۳۳٫۳۳	-	-
۱۸	فصلی بودن صنعت گردشگری و گذراندن اوقات فراغت مرتبط با فعالیت‌های صنعت گردشگری	۶	۴۰	-	-
۱۹	وجود مشکلات قانون‌گذاری در بخش‌های دولتی مانند تغییر کاربری اراضی و یا واگذاری اراضی ملی به سرمایه‌گذاران	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۲۰	تحریم‌های بین‌المللی و نامشخص بودن وضعیت گردشگری در آینده و به طبع آن نامشخص بودن وضعیت سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری و کارآفرینی	۱۱	۷۳٫۳۳	۱۱	۷۳٫۳۳
۲۱	حساسیت صنعت گردشگری و اوقات فراغت به مسائل سیاسی	۱۰	۶۶٫۶۶	۱۰	۶۶٫۶۶
۲۲	عدم توجه کافی از طریق دستگاه‌های متولی به بخش گردشگری و اوقات فراغت	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۲۳	استفاده نکردن از مدیران طراز اول کشوری و مدیران قوی درون استانی و بومی	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۲۴	وجود بروکراسی‌ها و محدودیت‌های غیرضروری و دست و پا گیر در قوانین و مقررات اداری در زمینه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۲۵	عدم گنجاندن درس کارآفرینی در بین دروس و نبود روحیه کارآفرینی و ریسک‌پذیری در بین دانشجویان	۷	۴۶٫۶۶	-	-
۲۶	عدم بررسی مسائل کارآفرینی از نظر شخصی و خانوادگی	۶	۴۰	-	-
۲۷	ضعف یا نبود قوانین کافی حمایت از بخش خصوصی	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۲۸	عدم آگاهی مسئولین نسبت به مسائل گردشگری ورزشی و توریسم	۱۱	۷۳٫۳۳	۱۱	۷۳٫۳۳
۲۹	عدم وجود امنیت برای بخش خصوصی در بحث مالی و سرمایه‌گذاری	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۳۰	عدم ارتباط مناسب با کشورها جهت ارز آوری	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۳۱	عدم استفاده از ظرفیت‌های قومی در استان لرستان مانند غذاهای محلی، بازی‌های محلی، وسایل و تجهیزات محلی	۱۱	۷۳٫۳۳	۱۱	۷۳٫۳۳
۳۲	عدم برگزاری جشنواره‌های بومی و سنتی و دعوت نکردن از توریست‌های خارجی و مهمانانی از سایر کشورها	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۳۳	روزمرگی ادارات مرتبط با برنامه‌های ورزشی و اوقات فراغت	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۳۴	موانع فرهنگی در استان لرستان مانند ضعف‌های فرهنگی مؤثر در جذب نامناسب توریسم	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۳۵	کمبود امکانات بهداشتی و هلال‌احمری در مناطق گردشگری	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۳۶	نبود راهنما برای جهانگردان و ضعیف بودن راهنمای گردشگری	۱۱	۷۳٫۳۳	۱۱	۷۳٫۳۳
۳۷	کمبود وسایل ارتباطی در مناطق گردشگری یا ضعیف بودن آن‌ها	۱۰	۶۶٫۶۶	۱۰	۶۶٫۶۶
۳۸	عدم وجود یک دهکده گردشگری در استان لرستان	۸	۵۳٫۳۳	-	-
۳۹	فقدان ایفای نقش رسانه‌ها در توسعه نگرش کارآفرینی معرفی کارآفرینان ورزشی و مناطق گردشگری	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۴۰	صعب‌العبور بودن راه‌های دسترسی به مناطق گردشگری	۳	۲۰	-	-

ردیف	گویه	دور اول دلفی		دور دوم دلفی	
		تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت	تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت
۴۱	نبود کمپ‌های استاندارد با تمامی امکانات جهت استفاده توریسم‌ها و گردشگران	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۴۲	در استان لرستان مشکل GIS وجود دارد در این استان چیزی به اسم نقشه توپوگرافی برای شناسایی مناطق گردشگری بکر نداریم.	۵	۳۳,۳۳	-	-
۴۳	ترس از تغییرات و شکست در مدیرانی که به دنبال چالش و تغییر نیستند	۱۳	۸۶,۶۶	۱۳	۸۶,۶۶
۴۴	نداشتن برنامه عملیاتی و منسجم برای مناطق توریسم ورزشی	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۴۵	در اولویت نبودن ورزش و فعالیت‌های بدنی در نظام مدیریتی کشور به‌خصوص در استان لرستان	۱۳	۸۶,۶۶	۱۳	۸۶,۶۶
۴۶	فقدان فرهنگ‌سازمانی کارآفرینی در سازمان‌ها و ادارات	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۴۷	بی‌تفاوتی مدیران سازمانی نسبت به مسئله گردشگری در استان	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۴۸	گرفتن مالیات‌های بسیار زیاد و عوارض بالای شهرداری از کارآفرینان	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳
۴۹	عدم توزیع عادلانه و علمی در زمینه سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با آموزشی عالی در کشور	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳
۵۰	وجود موازی کاری دانشگاه‌ها در جذب دانشجو و عدم هماهنگی بین آن‌ها	۷	۴۶,۶۶	-	-
۵۱	روحیه مدرک‌گرایی در بین دانشجویان و عدم داشتن مهارت در بین آن‌ها در ورود به بازار کار	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۵۲	عدم وجود تجهیزات در دانشگاه برای تربیت دانشجویان با کارایی بالا جهت ورود به کارآفرینی و اشتغال‌زایی	۱۴	۹۳,۳۳	۱۴	۹۳,۳۳
۵۳	تدریس دروس غیرمرتبط با رشته تحصیلی استادان به دانشجویان به‌عنوان مثال دکتری آسیب‌شناسی ورزشی در دانشگاه‌ها مدیریت ورزشی می‌کنند که این به نوبه خود آسیب‌زا است.	۷	۴۶,۶۶	-	-
۵۴	عدم آموزش تخصصی مراکز فنی و حرفه‌ای به کارآموزان	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۵۵	کمبود جذب رشته تربیت‌بدنی در اداره آموزش و پرورش	۶	۴۰	-	-
۵۶	منزلت اجتماعی نامناسب مشاغل مرتبط با تربیت‌بدنی در نزد مردم و رعایت نکردن شأن و جایگاه رشته تربیت‌بدنی در استان	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳
۵۷	عدم انتقادپذیری در بین استادان تربیت‌بدنی	۷	۴۶,۶۶	-	-
۵۸	عدم همفکری و هم‌اندیشی در بین فارغ‌التحصیلان و صاحبان فکر در رشته تربیت‌بدنی	۱۴	۹۳,۳۳	۱۴	۹۳,۳۳
۵۹	عدم به حساب آمدن یکسری از حرفه‌های تربیت‌بدنی به‌عنوان شغل مانند مربیگری در یکسری رشته‌های ورزشی، مدرسی رشته‌های ورزشی دوره‌های دانش‌افزایی، بحث داوری‌ها	۱۳	۸۶,۶۶	۱۳	۸۶,۶۶
۶۰	مناسب نبودن وضعیت اقتصادی فارغ‌التحصیلان، جهت خرید زمینی به مساحت زیاد جهت احداث اماکن ورزشی تفریحی	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۶۱	کم انگیزه شدن فعالان بخش ورزشی مانند باشگاه‌داران به دلیل بالا بودن هزینه‌ها برای به روز کردن تجهیزات ورزشی	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۶۲	فاصله بین آموخته‌های فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و نیازهای جامعه	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۶۳	گنجانده نشدن فرصت‌های سرمایه‌گذاری در استان لرستان هیچ‌یک از سرفصل‌های دانشگاهی	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳
۶۴	وجود رقابتی بسیار قوی در استان‌های پیرامونی ما در بحث جذب گردشگری	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳
۶۵	کمبود اعتبارات بانکی و بالا بودن نرخ این تسهیلات به سرمایه‌گذاران	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۶۶	نامعلوم بودن مالکیت اراضی مناطق گردشگری	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳
۶۷	ثبت جهانی نشدن هیچ‌یک از بناهای استان	۱۳	۸۶,۶۶	۱۳	۸۶,۶۶
۶۸	تراکم بیش از حد دانشجویان در کلاس‌های دانشگاه و عدم رعایت استانداردهای آموزشی	۸	۵۳,۳۳	-	-
۶۹	عدم تناسب بین ظرفیت‌های فعلی پذیرش دانشجو در رشته‌های مختلف دانشگاهی با نیازهای آتی بازار کار (تعداد فرصت‌های شغلی تخصصی)	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳
۷۰	عدم وجود بانک اطلاعاتی در زمینه وضعیت اشتغال در ورزش	۱۴	۹۳,۳۳	۱۴	۹۳,۳۳
۷۱	کمبود تعداد اساتید و کارشناسان آموزشی در دانشگاه‌ها	۷	۴۶,۶۶	-	-
۷۲	حضور کم‌رنگ استادان در دانشگاه‌ها و ارتباط اندک آنان با دانشجویان به‌منظور بهبود فرایند آموزش	۸	۵۳,۳۳	-	-
۷۳	وضعیت نامناسب در زمینه گذراندن دروس عملی و کمبود برگزاری کارگاه‌ها و نشست‌های مرتبط با کارآفرینی در دانشگاه‌ها	۱۳	۸۶,۶۶	۱۳	۸۶,۶۶
۷۴	در اولویت قرار نداشتن مسائل علمی و پژوهشی در دانشگاه‌ها	۱۱	۷۳,۳۳	۱۱	۷۳,۳۳

ردیف	گویه	دور اول دلفی		دور دوم دلفی	
		تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت	تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت
۷۵	فقدان شرایط مناسب در دانشگاه‌ها جهت نوآوری و به‌کارگیری شیوه‌های نوین در تدریس توسط مدرسین	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۷۶	عدم آشنایی اعضای هیات علمی دانشگاه‌ها با فرآیندها و نحوه انجام امور در واحدهای تولیدی و خدماتی مرتبط با رشته تحصیلی فارغ‌التحصیلان	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۷۷	عدم توجه به نظرات و پیشنهادات دانشجویان، کارفرمایان و مدیران صنایع تولیدی و خدماتی در زمینه برنامه‌ریزی محتوای درسی دوره‌های تحصیلی به‌منظور ارتقای وضعیت آموزشی در دانشگاه‌ها	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۷۸	عدم تناسب در رشد سرمایه‌گذاری صنایع تولیدی و خدماتی با تقاضای نیروی کار تحصیل کرده	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۷۹	روند کاهشی سهم خوداشتغالی و کارآفرینی از سوی دانش‌آموختگان دانشگاهی در اقتصاد	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۸۰	وجود مشکلات اقتصادی (تورم توأم با رکود) در زمینه راه‌اندازی کسب‌وکارهای کارآفرینانه (به‌ویژه در مورد جوانانی با خانواده‌های کم‌درآمد)	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۸۱	وجود مشکلات اجرایی در پیاده کردن سیاست‌ها و برنامه‌های کلان اشتغال	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۸۲	نبود کانون‌های فارغ‌التحصیلان و ناکارآمدی آن‌ها در کاربایی و هدایت شغلی	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۸۳	عدم حمایت دولت (عدم پرداخت یارانه‌های کافی، عدم در نظر گرفتن تخفیف‌های مالیاتی کافی) از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنایع تولیدی و خدماتی اشتغال‌زا و ایجاد و توسعه صنایع کوچک و متوسط	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۸۴	عدم بهره‌مندی صحیح از تکنولوژی‌های روز دنیا در راستای اشتغال پایدار	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۸۵	عدم تمایل دانش‌آموختگان دانشگاهی به استقلال‌طلبی و انجام کارها به‌صورت فردی و تمایل آنان به انجام کارهای دولتی	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۸۶	عدم وجود شبکه اطلاع‌رسانی در زمینه فرصت‌های شغلی موجود در کشور و چگونگی ورود به بازار کار در زمینه ورزش و اوقات فراغت	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۸۷	عدم برقراری ارتباط میان دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاهی به‌منظور انتقال مؤثر تجارب	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۸۸	سازمان‌یافته نبودن بازار کار و کم رنگ بودن نقش مؤسسات و بنگاه‌های کاربایی	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۸۹	عدم برخورداری از روابط اجتماعی قوی از سوی بیکاران تحصیل کرده دانشگاهی	۱۱	۷۳٫۳۳	۱۱	۷۳٫۳۳
۹۰	مشخص نبودن و رواج نیافتن فرهنگ کاربایی و وجود توقعات غیراصولی در اذهان فارغ‌التحصیلان دانشگاهی	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۹۱	فقدان فرهنگ شایسته خواهی در استان و استخدام بر اساس روابط	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۹۲	رواج نیافتن فرهنگ کارآفرینی در جامعه	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۹۳	فاصله صنعت از ورزش در دانشگاه‌ها و عدم ارتباط مناسب با دولت	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۹۴	سهم اندک ورزش در سبد خانوار	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۹۵	عدم وجود مشاوره‌های شغلی مناسب در زمینه کسب‌وکار برای دانشجویان و دانش‌آموختگان	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۹۶	فقدان برنامه مناسب آموزشی در کارآموزی و کارورزی برای دانشجویان	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳
۹۷	نادیده گرفته شدن مشارکت فعال دانشجو در آموزه‌های درسی توسط اساتید دانشگاه‌ها	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۹۸	کافی نبودن گرایش‌های رشته تربیت‌بدنی و علوم ورزشی در مقاطع مختلف تحصیلی در دانشگاهی استان	۷	۴۶٫۶۶	-	-
۹۹	کمبود اردوها و بازدیدهای علمی برای دانشجویان	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۱۰۰	عدم توجه به شرایط جسمانی و فیزیولوژیکی داوطلبان رشته تربیت‌بدنی در زمان پذیرش	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۱۰۱	ناکارآمدی اساتید در تربیت نیروی متخصص و کارآمد موردنیاز جامعه	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۱۰۲	تکیه بر حفظ کردن مطالب درسی به‌جای آزمون عملی در دانشگاه‌ها	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۱۰۳	عدم مشارکت صاحبان صنایع و کارفرمایان در برنامه‌ریزی محتوای درسی دوره‌های تحصیلی	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۱۰۴	فقدان استقلال دانشگاه‌ها در تغییر برنامه‌های آموزشی	۱۱	۷۳٫۳۳	۱۱	۷۳٫۳۳
۱۰۵	عدم وجود مراکز کارآفرینی و یا ناکارآمدی آن‌ها در دانشگاه‌ها	۱۳	۸۶٫۶۶	۱۳	۸۶٫۶۶
۱۰۶	عدم توجه به نظرات و پیشنهادات دانشجویان به‌منظور ارتقای وضعیت آموزشی	۷	۴۶٫۶۶	-	-
۱۰۷	عدم سازمان‌دهی پژوهش‌های دانشگاهی بر پایه نیازهای ورزش استان	۱۵	۱۰۰	۱۵	۱۰۰
۱۰۸	عدم آگاهی برنامه ریزان آموزشی از تحولات سایر نهادها در جهت آماده‌سازی دانشجویان برای ورود به بازار کار	۱۴	۹۳٫۳۳	۱۴	۹۳٫۳۳

ردیف	گویه	دور اول دلفی		دور دوم دلفی	
		تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت	تعداد پاسخ مثبت	درصد پاسخ مثبت
۱۰۹	کمبود بودجه‌های آموزشی در دانشگاه‌ها و فقدان منابع مالی داخلی برای ورود به فرآیند تجاری‌سازی	۱۲	۸۰	۱۲	۸۰
۱۱۰	شناخت ناکافی دانش‌آموختگان از چگونگی ورود به بازار کار	۱۴	۹۳,۳۳	۱۴	۹۳,۳۳
۱۱۱	انحراف در اهداف برنامه‌های ورزشی صداوسیما	۱۳	۸۶,۶۶		
۱۱۲	عدم حضور اساتید و صاحب‌نظران رشته تربیت‌بدنی و علوم ورزشی در صداوسیما	-	-	۸	۵۳,۳۳
۱۱۳	پیروی از انتظارات خانواده‌ها	-	-	۵	۳۳,۳۳
۱۱۴	محبوبیت مشاغل غیر مرتبط در بین فارغ‌التحصیلان تربیت‌بدنی	-	-	۷	۴۶,۶۶
۱۱۵	گرایش فارغ‌التحصیلان به اشتغال در شهرها	-	-	۱۳	۸۶,۶۶
۱۱۶	اهمیت دادن به نمره به‌جای یادگیری و کسب تجربه عملی توسط دانشجویان	-	-	۱۳	۸۶,۶۶
۱۱۷	وجود موازی کاری بالا بین سازمانی متولی در حوزه ورزش	-	-	۷	۴۶,۶۶
۱۱۸	فقدان برنامه راهبردی کارآفرینی در ورزش استان و اجرای آن	-	-	۱۳	۸۶,۶۶
۱۱۹	فقدان متولی مشخص پیگیری امور اشتغال در ورزش و کارآفرینی	-	-	۱۵	۱۰۰
۱۲۰	فقدان نظام طراحی مشاغل، شرح شغل و شرایط احراز مشاغل ورزشی	-	-	۱۳	۸۶,۶۶
۱۲۱	مشکلات عدیده اتحادیه‌ها و انجمن‌های صنفی شغلی در ورزش	-	-	۱۴	۹۳,۳۳
۱۲۲	انعقاد تفاهم‌نامه‌های بدون پشتیبان اجرایی در حوزه ورزش	-	-	۱۴	۹۳,۳۳
۱۲۳	محدودیت در استقلال و آزادی عمل و مدیریت تمرکزگرا در دانشکده‌های تربیت بدنی	-	-	۱۳	۸۶,۶۶
۱۲۴	تجاری‌سازی نشدن نتایج پژوهش‌ها در حوزه ورزش	-	-	۱۵	۱۰۰
۱۲۵	آموزش محور بودن بیشتر فعالیت‌های دانشگاهی	-	-	۱۵	۱۰۰
۱۲۶	ناکارآمدی و سنتی بودن شیوه‌های آموزش و ارزشیابی در حوزه ورزش	-	-	۸	۵۳,۳۳
۱۲۷	وجود تبعیض جنسیتی در ایجاد فرصت‌های شغلی برابر برای زنان و مردان و ارتقای شغلی آنان در بازار کار	-	-	۶	۴۰
۱۲۸	ورود افراد غیرورزشی و غیرمتخصص به مشاغل تخصصی ورزش	-	-	۱۳	۸۶,۶۶
۱۲۹	عدم رعایت حقوق و جایگاه دانش‌پژوهان و روی آوردن شماری از آنان به مراکز قدرت و ثروت	-	-	۷	۴۶,۶۶
۱۳۰	ضعف پیروی از حقوق مالکیت معنوی در جامعه علمی	-	-	۸	۵۳,۳۳
۱۳۱	وجود فرهنگ رابطه‌گرایی، ضعف نظارت بر آن و غلبه آن بر ضابطه‌ها در بسیاری از موارد	-	-	۱۳	۸۶,۶۶
۱۳۲	نبود تعامل ساختاری مناسب بین نظام ورزش کشور با نظام سلامت و بهداشت، نظام تعلیم و تربیت و نظام اقتصاد و صنعت	-	-	۱۵	۱۰۰
۱۳۳	محدودیت در دسترسی جامعه علمی ورزش به برخی پایگاه‌های علمی و فناوری ورزشی معتبر در دنیا	-	-	۱۴	۹۳,۳۳
۱۳۴	وجود نگرش غیرتخصصی به مقوله ورزش در اقتصاد و صنعت	-	-	۱۴	۹۳,۳۳

جامعه مورد مطالعه ساختار پنج عاملی را تکرار خواهد کرد یا نه؟ تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش واریماکس روی داده‌ها صورت گرفت. جهت انجام تحلیل عاملی ابتدا آزمون کفایت نمونه‌برداری (KMO) برای حصول اطمینان از کفایت حجم نمونه محاسبه شد.

به‌منظور دسته‌بندی چالش‌های شناسایی شده روش دلفی، پرسشنامه پژوهش با ۱۰۷ عامل و به‌صورت طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت در اختیار گروه اصلی پژوهش (۳۲۸ نفر) قرار گرفت. ابتدا به‌منظور بررسی اینکه آیا چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان در میان

جدول ۲. آزمون کفایت نمونه‌برداری

نام عامل	KMO	آزمون کرویت بارتلت
چالش‌های کارآفرینی ورزشی	۰,۷۸۳	مجذور کای ۱۱۲۵,۰۱۱
		سطح معنی‌داری ۰,۰۰۱ > P

آزمون کروییت بارتلت نیز در سطح معنی‌داری ۰,۰۵ نشان داد که ماتریس همبستگی دارای اطلاعات معنی‌داری است. در ادامه واریانس تبیین شده چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان ارائه می‌گردد.

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که مقدار عددی KMO برای چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان برابر ۰,۷۸۳ می‌باشد. از آنجا که مقدار KMO بیشتر از ۰,۷ است بنابراین می‌توان گفت که تعداد نمونه برای انجام تحلیل عاملی مناسب است. علاوه بر این نتایج

جدول ۳. واریانس تبیین شده چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان

ردیف	گویه	کد	واریانس تبیین شده
۱	پایین بودن میزان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و سرمایه‌داران در استان به علت شناخت کم از ظرفیت‌های مختلف استان	B1	۰,۷۱۵
۲	ضعیف بودن توانمندی مدیریتی و مقبولیت مسئولین هیئت‌های ورزشی بخصوص در بحث جذب سرمایه‌گذار	B2	۰,۷۲۱
۳	استفاده نکردن از ظرفیت علمی اساتید دانشگاه‌ها در امر تصمیم‌گیری و هدایت برنامه‌ها و سیاست‌های ورزشی استان	B3	۰,۹۰۷
۴	نداشتن تخصص کاری لازم در میان مدیران ارشد استان و میل به سیاسی کاری بجای پرداختن به اولویت‌های کاری	B4	۰,۷۶۱
۵	نبود کارخانجات مادر در استان لرستان و عدم پشتیبانی‌های لازم در امر ورزش	B5	۰,۷۱۸
۶	استفاده نکردن ادارات مرتبط از متخصصین تربیت‌بدنی و فارغ‌التحصیلان این رشته بخصوص ادارات ورزش و جوانان استان	B6	۰,۶۰۷
۷	از آنجا که ورزش ما در دست دولت می‌باشد به بخش خصوصی رغبت کمتری نشان می‌دهد	B7	۰,۷۵۶
۸	گنجانده شدن درس کارآفرینی فقط در قالب یک درس	B8	۰,۷۱۱
۹	عدم تخصیص ردیف‌های بودجه‌ای هدفمند برای بخش گردشگری ورزشی در استان لرستان	B9	۰,۷۴۴
۱۰	نداشتن برنامه‌های علمی و اقتضایی بومی مدیران ارشد استان لرستان در بحث اوقات فراغت	B10	۰,۷۰۱
۱۱	عدم هماهنگی بین بخش خصوصی و دیگر نهادها و بخش‌های دولتی جهت ایجاد زمینه‌های کارآفرینی افراد تحصیل کرده در بخش ورزشی	B11	۰,۶۹۴
۱۲	نبود زیرساخت‌های مناسب و امنیت کافی در استان لرستان برای جذب توریست و بحث شب مانی	B12	۰,۷۵۰
۱۳	کمبود امکانات اولیه در مناطق گردشگری و گذراندن اوقات فراغت	B13	۰,۷۰۴
۱۴	وجود مشکلات قانون‌گذاری در بخش‌های دولتی مانند تغییر کاربری اراضی و یا واگذاری اراضی ملی به سرمایه‌گذاران	B14	۰,۹۰۷
۱۵	تحریم‌های بین‌المللی و نامشخص بودن وضعیت گردشگری در آینده و به طبع آن نامشخص بودن وضعیت سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری و کارآفرینی	B15	۰,۸۱۳
۱۶	حساسیت صنعت گردشگری و اوقات فراغت به مسائل سیاسی	B16	۰,۷۵۸
۱۷	عدم توجه کافی از طریق دستگاه‌های متولی به بخش گردشگری و اوقات فراغت	B17	۰,۵۶۶
۱۸	استفاده نکردن از مدیران طراز اول کشوری و مدیران قوی درون استانی و بومی	B18	۰,۶۱۵
۱۹	وجود بروکراسی‌ها و محدودیت‌های غیرضروری و دست و پا گیر در قوانین و مقررات اداری در زمینه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی	B19	۰,۷۳۹
۲۰	ضعف یا نبود قوانین کافی حمایت از بخش خصوصی	B20	۰,۷۵۸
۲۱	عدم آگاهی مسئولین نسبت به مسائل گردشگری ورزشی و توریسم	B21	۰,۳۴۳
۲۲	عدم وجود امنیت برای بخش خصوصی در بحث مالی و سرمایه‌گذاری	B22	۰,۸۰۴
۲۳	عدم ارتباط مناسب با کشورها جهت ارز آوری	B23	۰,۷۷۶
۲۴	عدم استفاده از ظرفیت‌های قومی در استان لرستان مانند غذاهای محلی، بازی‌های محلی، وسایل و تجهیزات محلی	B24	۰,۴۴۲
۲۵	عدم برگزاری جشنواره‌های بومی و سنتی و دعوت نکردن از توریست‌های خارجی و مهمانانی از سایر کشورها	B25	۰,۸۲۵
۲۶	روزمزگی ادارات مرتبط با برنامه‌های ورزشی و اوقات فراغت	B26	۰,۶۹۳
۲۷	موانع فرهنگی در استان لرستان مانند ضعف‌های فرهنگی مؤثر در جذب نامناسب توریسم	B27	۰,۸۲۴
۲۸	کمبود امکانات بهداشتی و هلال احمری در مناطق گردشگری	B28	۰,۸۰۸
۲۹	نبود راهنما برای جهانگردان و ضعیف بودن راهنمای گردشگری	B29	۰,۷۶۸
۳۰	کمبود وسایل ارتباطی در مناطق گردشگری یا ضعیف بودن آن‌ها	B30	۰,۸۱۲
۳۱	فقدان ایفای نقش رسانه‌ها در توسعه نگرش کارآفرینی معرفی کارآفرینان ورزشی و مناطق گردشگری	B31	۰,۸۰۲
۳۲	نبود کمپ‌های استاندارد با تمامی امکانات جهت استفاده توریسم‌ها و گردشگران	B32	۰,۸۴۵
۳۳	ترس از تغییرات و شکست در مدیرانی که به دنبال چالش و تغییر نیستند	B33	۰,۳۸۱
۳۴	نداشتن برنامه عملیاتی و منسجم برای مناطق توریسم ورزشی	B34	۰,۷۰۵

۰,۲۱۹	B35	در اولویت نبودن ورزش و فعالیت‌های بدنی در نظام مدیریتی کشور بخصوص در استان لرستان	۳۵
۰,۸۲۱	B36	فقدان فرهنگ‌سازمانی کارآفرینی در سازمان‌ها و ادارات	۳۶
۰,۸۴۵	B37	بی‌تفاوتی مدیران سازمانی نسبت به مسئله گردشگری در استان	۳۷
۰,۸۵۹	B38	گرفتن مالیات‌های بسیار زیاد و عوارض بالای شهرداری از کارآفرینان	۳۸
۰,۴۶۲	B39	عدم توزیع عادلانه و علمی در زمینه سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با آموزشی عالی در کشور	۳۹
۰,۸۲۵	B40	روحیه مدرک‌گرایی در بین دانشجویان و عدم داشتن مهارت در بین آن‌ها در ورود به بازار کار	۴۰
۰,۳۱۸	B41	عدم وجود تجهیزات در دانشگاه برای تربیت دانشجویان با کارایی بالا جهت ورود به کارآفرینی و اشتغال‌زایی	۴۱
۰,۴۱۱	B42	عدم آموزش تخصصی مراکز فنی و حرفه‌ای به کارآموزان	۴۲
۰,۳۶۲	B43	منزلت اجتماعی نامناسب مشاغل مرتبط با تربیت‌بدنی در نزد مردم و رعایت نکردن شأن و جایگاه رشته تربیت‌بدنی در استان	۴۳
۰,۶۹۶	B44	عدم همفکری و هم‌اندیشی در بین فارغ‌التحصیلان و صاحبان فکر در رشته تربیت‌بدنی	۴۴
۰,۳۸۹	B45	عدم به حساب آمدن یکسری از حرفه‌های تربیت‌بدنی به‌عنوان شغل مانند مربیگری در یکسری رشته‌های ورزشی، مدرسی رشته‌های ورزشی دوره‌های دانش‌افزایی، بحث داوری‌ها	۴۵
۰,۹۲۷	B46	مناسب نبودن وضعیت اقتصادی فارغ‌التحصیلان، جهت خرید زمینی به مساحت زیاد جهت احداث اماکن ورزشی تفریحی	۴۶
۰,۸۹۹	B47	کم انگیزه شدن فعالان بخش ورزشی مانند باشگاه‌داران به دلیل بالا بودن هزینه‌ها برای به روز کردن تجهیزات ورزشی	۴۷
۰,۸۶۳	B48	فاصله بین آموخته‌های فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و نیازهای جامعه	۴۸
۰,۸۴۴	B49	گنجانده نشدن فرصت‌های سرمایه‌گذاری در استان لرستان هیچ‌یک از سرفصل‌های دانشگاهی	۴۹
۰,۳۰۱	B50	وجود رقبای بسیار قوی در استان‌های پیرامونی ما در بحث جذب گردشگری	۵۰
۰,۸۳۴	B51	کمبود اعتبارات بانکی و بالا بودن نرخ این تسهیلات به سرمایه‌گذاران	۵۱
۰,۸۱۷	B52	نامعلوم بودن مالکیت اراضی مناطق گردشگری	۵۲
۰,۷۰۱	B53	ثبت چهرانی نشدن هیچ‌یک از بناهای استان	۵۳
۰,۵۴۴	B54	عدم تناسب بین ظرفیت‌های فعلی پذیرش دانشجو در رشته‌های مختلف دانشگاهی با نیازهای آنی بازار کار (تعداد فرصت‌های شغلی تخصصی)	۵۴
۰,۸۵۸	B55	عدم وجود بانک اطلاعاتی در زمینه وضعیت اشتغال در ورزش	۵۵
۰,۷۵۹	B56	وضعیت نامناسب در زمینه گذراندن دروس عملی و کمبود برگزاری کارگاه‌ها و نشست‌های مرتبط با کارآفرینی در دانشگاه‌ها	۵۶
۰,۴۱۳	B57	در اولویت قرار نداشتن مسائل علمی و پژوهشی در دانشگاه‌ها	۵۷
۰,۴۱۸	B58	فقدان شرایط مناسب در دانشگاه‌ها جهت نوآوری و به‌کارگیری شیوه‌های نوین در تدریس توسط مدرسین	۵۸
۰,۸۹۶	B59	عدم آشنایی اعضای هیات علمی دانشگاه‌ها با فرآیندها و نحوه انجام امور در واحدهای تولیدی و خدماتی مرتبط با رشته تحصیلی فارغ‌التحصیلان	۵۹
۰,۸۳۳	B60	عدم توجه به نظرات و پیشنهادات دانشجویان، کارفرمایان و مدیران صنایع تولیدی و خدماتی در زمینه برنامه‌ریزی محتوای درسی دوره‌های تحصیلی به‌منظور ارتقای وضعیت آموزشی در دانشگاه‌ها	۶۰
۰,۷۳۵	B61	عدم تناسب در رشد سرمایه‌گذاری صنایع تولیدی و خدماتی با تقاضای نیروی کار تحصیل کرده	۶۱
۰,۸۷۳	B62	روند کاهشی سهم خوداشتغالی و کارآفرینی از سوی دانش‌آموختگان دانشگاهی در اقتصاد	۶۲
۰,۷۶۱	B63	وجود مشکلات اقتصادی (تورم توأم با رکود) در زمینه راه‌اندازی کسب‌وکارهای کارآفرینانه (به‌ویژه در مورد جوانانی با خانواده‌های کم‌درآمد)	۶۳
۰,۷۶۸	B64	وجود مشکلات اجرایی در پیاده کردن سیاست‌ها و برنامه‌های کلان اشتغال	۶۴
۰,۷۴۱	B65	نبود کانون‌های فارغ‌التحصیلان و ناکارآمدی آن‌ها در کارایی و هدایت شغلی	۶۵
۰,۸۱۲	B66	عدم حمایت دولت (عدم پرداخت یارانه‌های کافی، عدم در نظر گرفتن تخفیف‌های مالیاتی کافی) از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنایع تولیدی و خدماتی اشتغال‌زا و ایجاد و توسعه صنایع کوچک و متوسط	۶۶
۰,۷۸۷	B67	عدم بهره‌مندی صحیح از تکنولوژی‌های روز دنیا در راستای اشتغال پایدار	۶۷
۰,۷۲۸	B68	عدم تمایل دانش‌آموختگان دانشگاهی به استقلال‌طلبی و انجام کارها به‌صورت فردی و تمایل آنان به انجام کارهای دولتی	۶۸
۰,۶۸۲	B69	عدم وجود شبکه اطلاع‌رسانی در زمینه فرصت‌های شغلی موجود در کشور و چگونگی ورود به بازار کار در زمینه ورزش و اوقات فراغت	۶۹
۰,۴۲۸	B70	عدم برقراری ارتباط میان دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاهی به‌منظور انتقال مؤثر تجارب	۷۰
۰,۳۱۷	B71	سازمان‌یافته نبودن بازار کار و کم رنگ بودن نقش مؤسسات و بنگاه‌های کارایی	۷۱
۰,۸۵۲	B72	عدم برخورداری از روابط اجتماعی قوی از سوی بیکاران تحصیل کرده دانشگاهی	۷۲
۰,۸۶۹	B73	مشخص نبودن و رواج نیافتن فرهنگ کارایی و وجود توقعات غیراصولی در اذهان فارغ‌التحصیلان دانشگاهی	۷۳
۰,۷۲۴	B74	فقدان فرهنگ شایسته خواهی در استان و استخدام براساس روابط	۷۴
۰,۶۵۲	B75	رواج نیافتن فرهنگ کارآفرینی در جامعه	۷۵

۰,۵۲۰	B76	فاصله صنعت از ورزش در دانشگاه‌ها و عدم ارتباط مناسب با دولت	۷۶
۰,۷۱۴	B77	سهم اندک ورزش در سبد خانوار	۷۷
۰,۸۴۸	B78	عدم وجود مشاوره‌های شغلی مناسب در زمینه کسب‌وکار برای دانشجویان و دانش‌آموختگان	۷۸
۰,۶۵۸	B79	فقدان برنامه مناسب آموزشی در کارآموزی و کارورزی برای دانشجویان	۷۹
۰,۳۲۷	B80	نادیده گرفته شدن مشارکت فعال دانشجو در آموزه‌های درسی توسط اساتید دانشگاه‌ها	۸۰
۰,۸۴۸	B81	کمبود اردوها و بازدیدهای علمی برای دانشجویان	۸۱
۰,۳۰۴	B82	عدم توجه به شرایط جسمانی و فیزیولوژیکی داوطلبان رشته تربیت‌بدنی در زمان پذیرش	۸۲
۰,۶۶۲	B83	ناکارآمدی اساتید در تربیت نیروی متخصص و کارآمد موردنیاز جامعه	۸۳
۰,۷۵۰	B84	تکیه بر حفظ کردن مطالب درسی به جای آزمون عملی در دانشگاه‌ها	۸۴
۰,۲۳۹	B85	عدم مشارکت صاحبان صنایع و کارفرمایان در برنامه‌ریزی محتوای درسی دوره‌های تحصیلی	۸۵
۰,۳۷۸	B86	فقدان استقلال دانشگاه‌ها در تغییر برنامه‌های آموزشی	۸۶
۰,۸۵۰	B87	عدم وجود مراکز کارآفرینی و یا ناکارآمدی آن‌ها در دانشگاه‌ها	۸۷
۰,۹۲۷	B88	عدم سازمان‌دهی پژوهش‌های دانشگاهی بر پایه نیازهای ورزش استان	۸۸
۰,۸۸۰	B89	عدم آگاهی برنامه ریزان آموزشی از تحولات سایر نهادها در جهت آماده‌سازی دانشجویان برای ورود به بازار کار	۸۹
۰,۹۰۱	B90	کمبود بودجه‌های آموزشی در دانشگاه‌ها و فقدان منابع مالی داخلی برای ورود به فرآیند تجاری‌سازی	۹۰
۰,۸۳۹	B91	شناخت ناکافی دانش‌آموختگان از چگونگی ورود به بازار کار	۹۱
۰,۹۰۶	B92	انحراف در اهداف برنامه‌های ورزشی صداوسیما	۹۲
۰,۷۷۶	B93	گرایش فارغ‌التحصیلان به اشتغال در شهرها	۹۳
۰,۶۸۰	B94	اهمیت دادن به نمره به جای یادگیری و کسب تجربه عملی توسط دانشجویان	۹۴
۰,۸۰۸	B95	فقدان برنامه راهبردی کارآفرینی در ورزش استان و اجرای آن	۹۵
۰,۷۲۶	B96	فقدان متولی مشخص پیگیری امور اشتغال در ورزش و کارآفرینی	۹۶
۰,۷۸۲	B97	فقدان نظام طراحی مشاغل، شرح شغل و شرایط احراز مشاغل ورزشی	۹۷
۰,۸۵۱	B98	مشکلات عدیده اتحادیه‌ها و انجمن‌های صنفی شغلی در ورزش	۹۸
۰,۳۴۸	B99	انعقاد تفاهم‌نامه‌های بدون پشتیبان اجرایی در حوزه ورزش	۹۹
۰,۳۰۹	B100	محدودیت در استقلال و آزادی عمل و مدیریت تمرکزگرا در دانشکده‌های تربیت بدنی	۱۰۰
۰,۸۹۷	B101	تجاری‌سازی نشدن نتایج پژوهش‌ها در حوزه ورزش	۱۰۱
۰,۸۳۳	B102	آموزش محور بودن بیشتر فعالیت‌های دانشگاهی	۱۰۲
۰,۸۴۹	B103	ورود افراد غیرورزشی و غیرمتخصص به مشاغل تخصصی ورزش	۱۰۳
۰,۸۷۴	B104	وجود فرهنگ رابطه گرایی، ضعف نظارت بر آن و غلبه آن بر ضابطه‌ها در بسیاری از موارد	۱۰۴
۰,۸۶۹	B105	نبود تعامل ساختاری مناسب بین نظام ورزش کشور با نظام سلامت و بهداشت، نظام تعلیم و تربیت و نظام اقتصاد و صنعت	۱۰۵
۰,۸۲۵	B106	محدودیت در دسترسی جامعه علمی ورزش به برخی پایگاه‌های علمی و فناوری ورزشی معتبر در دنیا	۱۰۶
۰,۷۹۸	B107	وجود نگرش غیرتخصصی به مقوله ورزش در اقتصاد و صنعت	۱۰۷

نتایج جدول زیر نشان می‌دهد ۱۰ تا از مؤلفه‌ها، داری مقدار ویژه بیشتر هستند.

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که از ۱۰۷ عامل بررسی شده در این پژوهش ۲۰ عامل دارای وارینانس تبیین شده مناسبی نبوده (کمتر از ۰,۵) و بنابراین حذف می‌گردند. در ادامه برای تعیین تعداد عامل‌ها از مقدار ویژه کمک گرفته شد. حداقل مقدار ویژه برای انتخاب عامل‌های نهایی مقدار ۳ در نظر گرفته شد. همان‌طور که

جدول ۴. مجموع واریانس تبیین شده چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان

عناصر یا عامل‌های استخراج‌شده	مقدار ویژه	درصد واریانس تبیین شده	درصد واریانس تجمعی
B1	۱۷,۵۷۰	۱۶,۴۲۲	۱۶,۴۴۲
B2	۸,۰۶	۷,۵۴۰	۲۳,۹۶۲
B3	۷,۴۲۰	۶,۹۳۴	۳۰,۸۹۶
B4	۶,۳۰۲	۵,۸۸۹	۳۶,۷۸۵
B5	۶,۱۹۶	۵,۷۹۰	۴۲,۵۷۵
B6	۵,۵۸۸	۵,۲۲۲	۴۷,۷۹۷
B7	۴,۵۹۶	۴,۲۹۵	۵۲,۰۹۲
B8	۴,۳۰۶	۴,۰۲۴	۵۶,۱۱۶
B9	۴,۰۰۸	۳,۷۴۵	۵۹,۸۶۱
B10	۳,۶۵۹	۳,۴۱۹	۶۳,۲۸
B11	۲,۸۲۱	۲,۶۳۶	
B12	۲,۷۶۴	۲,۵۸۳	
B13	۲,۶۷۵	۲,۵	
B14	۲,۶۳۳	۲,۴۶۰	
B15	۲,۱۹۶	۲,۰۵۲	
B16	۲,۱۳۵	۱,۹۹۵	
B17	۲,۱۱۱	۱,۹۷۲	
B18	۱,۸۵۴	۱,۷۳۲	
B19	۱,۸۳۸	۱,۷۱۷	
B20	۱,۴۵۶	۱,۳۶۰	
B21	۱,۳۰۳	۱,۲۱۷	
B22	۱,۲۲۸	۱,۱۴۷	
B23	۱,۲۰۷	۱,۱۲۸	
B24	۱,۱۹۸	۱,۱۱۹	
B25	۰,۸۲۳	۰,۷۶۹	
B26	۰,۷۶۱	۰,۷۱۱	
B27	۰,۷۶۰	۰,۷۱۰	
B28	۰,۲۹۷	۰,۲۷۷	
B29	۰,۲۸۲	۰,۲۶۳	
B30	۰,۲۸۱	۰,۲۶۲	
B31	۰,۲۷۲	۰,۲۵۴	
B32	۰,۲۷۰	۰,۲۵۲	
B33	۰,۲۶۹	۰,۲۵۱	
B34	۰,۲۶۸	۰,۲۵۰	
B35	۰,۲۶۵	۰,۲۴۷	
B36	۰,۲۶۳	۰,۲۴۵	
B37	۰,۲۶۲	۰,۲۴۴	
B38	۰,۲۶۱	۰,۲۴۳	

عناصر یا عامل‌های استخراج‌شده	مقدار ویژه	درصد واریانس تبیین شده	درصد واریانس تجمعی
B39	۰,۲۵۹	۰,۲۴۲	
B40	۰,۲۵۸	۰,۲۴۱	
B41	۰,۲۵۷	۰,۲۴۰	
B42	۰,۲۵۳	۰,۲۳۶	
B43	۰,۲۵۲	۰,۲۳۵	
B44	۰,۲۵۰	۰,۲۳۳	
B45	۰,۲۴۸	۰,۲۳۱	
B46	۰,۲۴۶	۰,۲۲۹	
B47	۰,۲۴۵	۰,۲۲۸	
B48	۰,۲۴۳	۰,۲۲۷	
B49	۰,۲۴۱	۰,۲۲۵	
B50	۰,۲۳۹	۰,۲۲۳	
B51	۰,۲۳۸	۰,۲۲۲	
B52	۰,۲۳۶	۰,۲۲۰	
B53	۰,۲۳۳	۰,۲۱۷	
B54	۰,۲۳۰	۰,۲۱۴	
B55	۰,۲۲۸	۰,۲۱۳	
B56	۰,۲۲۷	۰,۲۱۲	
B57	۰,۲۲۵	۰,۲۱۰	
B58	۰,۲۲۴	۰,۲۰۹	
B59	۰,۲۲۳	۰,۲۰۸	
B60	۰,۲۲۱	۰,۲۰۶	
B61	۰,۲۱۹	۰,۲۰۴	
B62	۰,۲۱۷	۰,۲۰۲	
B63	۰,۲۱۶	۰,۲۰۱	
B64	۰,۲۱۴	۰,۲	
B65	۰,۲۱۳	۰,۱۹۹	
B66	۰,۲۱۱	۰,۱۹۷	
B67	۰,۲۰۹	۰,۱۹۵	
B68	۰,۲۰۸	۰,۱۹۴	
B69	۰,۲۰۶	۰,۱۹۲	
B70	۰,۲۰۵	۰,۱۹۱	
B71	۰,۲۰۳	۰,۱۸۹	
B72	۰,۲۰۱	۰,۱۸۷	
B73	۰,۱۹۸	۰,۱۸۵	
B74	۰,۱۹۷	۰,۱۸۱	
B75	۰,۱۹۳	۰,۱۸۰	
B76	۰,۱۹۱	۰,۱۷۸	

عناصر یا عامل‌های استخراج‌شده	مقدار ویژه	درصد واریانس تبیین شده	درصد واریانس تجمعی
B77	۰,۱۸۹	۰,۱۷۶	
B78	۰,۱۸۵	۰,۱۷۲	
B79	۰,۱۸۲	۰,۱۰۴	
B80	۰,۱۷۹	۰,۱۰۱	
B81	۰,۱۷۶	۰,۱۷۰	
B82	۰,۱۷۳	۰,۱۶۷	
B83	۰,۱۷۱	۰,۱۶۴	
B84	۰,۱۶۹	۰,۱۵۷	
B85	۰,۱۶۸	۰,۱۵۷	
B86	۰,۱۶۵	۰,۱۵۴	
B87	۰,۱۶۳	۰,۱۵۲	
B88	۰,۱۶۰	۰,۱۴۹	
B89	۰,۱۵۸	۰,۱۴۷	
B90	۰,۱۵۷	۰,۱۴۶	
B91	۰,۱۵۴	۰,۱۴۳	
B92	۰,۱۵۳	۰,۱۴۲	
B93	۰,۱۵۱	۰,۱۴۱	
B94	۰,۱۴۸	۰,۱۳۸	
B95	۰,۱۴۶	۰,۱۳۶	
B96	۰,۱۴۵	۰,۱۳۵	
B97	۰,۱۴۱	۰,۱۳۱	
B98	۰,۱۳۹	۰,۱۲۹	
B99	۰,۱۳۸	۰,۱۲۸	
B100	۰,۱۳۷	۰,۱۲۸	
B101	۰,۱۳۵	۰,۱۲۶	
B102	۰,۱۳۳	۰,۱۲۴	
B103	۰,۱۳۱	۰,۱۲۲	
B104	۰,۱۲۹	۰,۱۲۰	
B105	۰,۱۲۷	۰,۱۱۸	
B106	۰,۱۲۵	۰,۱۱۶	
B107	۰,۱۲۳	۰,۱۱۴	

ادامه جداول عناصر چرخش یافته گزارش شده است.

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که ۱۰ عامل به تنهایی می‌تواند ۶۳,۲۸ درصد واریانس تمامی متغیرهای پژوهش را تبیین کنند. در

شماره گویه	عامل ۱	عامل ۲	عامل ۳	عامل ۴	عامل ۵	عامل ۶	عامل ۷	عامل ۸	عامل ۹	عامل ۱۰
B92	*	*	*	*	*	*	*	*	۰,۴۸۵	*
B93	*	*	*	*	*	*	*	۰,۴۵۰	*	*
B94	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۰,۷۱۶
B95	*	۰,۷۰۲	*	*	*	*	*	*	*	*
B96	*	۰,۶۶۸	*	*	*	*	*	*	*	*
B97	*	۰,۵۴۷	*	*	*	*	*	*	*	*
B98	*	*	*	*	*	۰,۴۳۰	*	*	*	*
B101	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۰,۴۰۳
B102	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۰,۶۶۶
B103	*	*	*	۰,۵۱۷	*	*	*	*	*	*
B104	*	*	*	۰,۵۴۱	*	*	*	*	*	*
B105	*	۰,۴۷۷	*	*	*	*	*	*	*	*
B106	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۰,۵۵۵
B107	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۰,۶۲۹

پیشینه تحقیقات استفاده شد؛ بنابراین چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان به شرح زیر می‌باشد.

با توجه به نتایج جدول ۵ و با در نظر گرفتن بار عاملی بیشتر از ۰,۳ برای هر گویه، در ادامه جهت نام‌گذاری عامل‌ها از محتوا و

جدول ۶. چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان

ردیف	نام عامل	شماره گویه
۱	اقتصادی	۱-۹-۴۶-۴۷-۵۱-۶۱-۶۳-۷۷-۹۰
۲	مدیریتی	۲-۳-۱۰-۱۷-۱۸-۲۵-۲۶-۳۴-۳۶-۳۷-۹۷-۱۰۵
۳	زیرساختی	۵-۱۲-۱۳-۲۸-۲۹-۳۰-۳۲-۶۷-۶۹
۴	عدم شایسته‌سالاری	۴-۶-۷۴-۱۰۳-۱۰۴
۵	دولتی بودن	۷-۱۱-۲۲-۶۶-۷۶
۶	قانونی	۱۴-۹-۲۰-۳۸-۵۲-۶۴-۹۸
۷	سیاسی	۱۵-۱۶-۲۳-۵۳
۸	فرهنگی	۲۷-۷۲-۷۳-۷۵-۹۳
۹	رسانه‌ای	۳۱-۹۲
۱۰	آموزشی	۸-۴۰-۴۸-۴۹-۵۴-۵۵-۵۶-۵۹-۶۰-۶۲-۶۵-۶۸-۷۸-۷۹-۸۱-۸۳-۸۴-۸۷-۸۸-۸۹-۹۱-۹۴-۱۰۱-۱۰۲-۱۰۶-۱۰۷

داد که چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان نسبت به هم اولویت معنی‌داری دارند.

به‌منظور اولویت‌بندی چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان از آزمون فریدمن استفاده شد. نتایج آزمون فریدمن (مربع خی دو= ۱۳۸,۲۲۳؛ سطح معنی‌داری = ۰,۰۰۱) در سطح معنی‌داری ۰,۰۵ نشان

جدول ۷. ترتیب اولویت چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان

ردیف	چالش	میانگین رتبه‌ای	رتبه
۱	اقتصادی	۲,۹۷	۶
۲	مدیریتی	۳,۴۹	۲
۳	زیرساختی	۳,۲۸	۳
۴	عدم شایسته‌سالاری	۳,۱۳	۴
۵	دولتی بودن	۲,۸۸	۷
۶	قانونی	۳,۰۲	۵
۷	سیاسی	۲,۷۶	۸
۸	فرهنگی	۲,۶۹	۹
۹	رسانه‌ای	۲,۶۰	۱۰
۱۰	آموزشی	۳,۹۲	۱

یافته‌های جدول ۷ نشان می‌دهد که در سطح معنی‌داری ۰,۰۵ اولویت چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان به شرح زیر است: آموزشی، مدیریتی، زیرساختی، عدم شایسته‌سالاری، قانونی، اقتصادی، دولتی بودن، سیاسی، فرهنگی و رسانه‌ای.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد که چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان از ۱۰ عامل و ۱۰۷ گویه تشکیل شده است. این عوامل متشکل از اقتصادی (۹ گویه)، مدیریتی (۱۲ گویه)، زیرساختی (۹ گویه)، عدم شایسته‌سالاری (۵ گویه)، دولتی بودن (۵ گویه)، قانونی (۷ گویه)، سیاسی (۴ گویه)، فرهنگی (۵ گویه)، رسانه‌ای (۲ گویه) و آموزشی (۲۶ گویه) می‌باشد. همچنین بین چالش‌های کارآفرینی ورزشی استان لرستان اولویت معنادار وجود دارد و ترتیب آن به شرح آموزشی، مدیریتی، زیرساختی، عدم شایسته‌سالاری، قانونی، اقتصادی، دولتی بودن، سیاسی، فرهنگی و رسانه‌ای می‌باشد. علیرغم اینکه تحقیقات اندکی به بررسی فرصت‌های کارآفرینی ورزشی پرداخته‌اند، اما تحقیقات مربوط به بررسی موانع کارآفرینی ورزشی دامنه وسیع‌تری دارد. زیویار و همکاران ۶۶ مانع در سه بعد ساختاری، رفتاری و زمینه‌ای جهت توسعه کارآفرینی ورزشی در وزارت ورزش و جوانان شناسایی نمودند. موانع ساختاری تحقیق آنان شامل ابعاد زیرساختی و عدم شایسته‌سالاری؛ موانع رفتاری آن شامل ابعاد مدیریتی و آموزشی و عوامل زمینه‌ای این تحقیق شامل ابعاد قانونی، سیاسی و رسانه‌ای می‌شود. تحقیقات هادوی و

همکاران (۱۳۹۶) نیز موانع کارآفرینی را ساخت و تولید وسایل ورزشی، مدیریت اماکن و برنامه‌ریزی، امور فرهنگی، تبلیغات، ورزش قهرمانی و حرفه‌ای، خدمات توریسم و ایجاد اماکن توریستی و فناوری اطلاعات دانسته‌اند که با عوامل مدیریتی، آموزشی، قانونی و فرهنگی این تحقیق همپوشانی دارد. امیدوی و همکاران (۱۳۹۵) نیز در تحقیق خود عوامل رفتاری، محیطی، تخصصی، تجاری و مدیریتی را موانع بهبود کارآفرینی در وزارت ورزش و جوانان معرفی کردند که با موانع مدیریتی و آموزشی این تحقیق همپوشانی دارد. مندعلیزاده و احسانی (۱۳۹۴) نیز موانع فردی و وجود تبعیض در بخش کارآفرینی را موانع اصلی گسترش کارآفرینی ورزشی قلمداد کردند که با موانع دولتی بودن و آموزشی این تحقیق همپوشانی دارد. ویلیامز (۲۰۱۱) نیز عدم خودباوری، عدم صرفه اقتصادی و طولانی شدن مدت بازگشت سرمایه، خلأهای قانونی و احتمال وقوع رفتار مجرمانه و عدم حمایت مالی به‌خصوص واگذاری وام از سوی بانک‌ها را از مهم‌ترین موانع رکود فعالیت‌های کارآفرینی ورزشی دانستند. موانع اقتصادی، مدیریتی، قانونی و فرهنگی با نتایج تحقیقات آنان همپوشانی دارد. ال سعدی و همکاران^۱ (۲۰۱۱) نیز موانع زیرساختی، آموزش و پرورش، جامعه، فرهنگ، نظام حقوقی، رفتار و نقش را از جمله موانع گسترش کارآفرینی ورزشی می‌دانند که با موانع زیرساختی، حقوقی، سیاسی، دولتی بودن، فرهنگی و رسانه‌ای این تحقیق همپوشانی دارد. تسون و همکاران^۲ (۲۰۰۴) نیز فقدان منابع و تسهیلات، مشکلات اقتصادی، محیط سیاسی، فقدان مدیران

ضعف سازمان ورزشی در تأمین مالی یا جذب حامی به‌منظور ایجاد زیرساخت‌های لازم و نبود جو شایسته‌سالاری می‌باشد که در مقایسه با نتایج این تحقیق چنین به نظر می‌رسد که موانع داخلی در گذر زمان از اولویت بیشتری برخوردار شده‌اند و سازمان‌ها و نهادهای ورزشی در استان لرستان فعالیت‌های مرتبط به کارآفرینی ورزشی را شروع کرده‌اند اما درحال حاضر درگیر موانع داخلی می‌باشند. موانع فرایندی نیز آخرین اولویت موانع تحقیق مرادی (۱۳۹۴) بوده است که با ویژگی بارز آن ضعف در رهبری مدیران جهت یکپارچه‌سازی تلاش‌ها در مسیر توسعه کارآفرینی ورزشی است. در مقایسه با نتایج این تحقیق می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که مشکلات مدیریتی می‌توانند تأثیر بسزایی در کاهش کارایی فعالیت‌های کارآفرینانه ورزشی داشته باشند. از این رو مدیران فعال در حوزه کارآفرینی ورزشی باید به‌خوبی با محیط کارآفرینی آشنا شوند و به‌ضرورت نوآوری در برنامه‌های کارآفرینانه اعتقاد کامل داشته باشند (مقیمی، ۱۳۸۳).

تحقیقات متنوعی به فراخور شرایط تحقیق به بررسی موانع توسعه کارآفرینی پرداخته‌اند. با توجه به اولویت‌بندی موانع این تحقیق عامل آموزشی در اولویت اول قرار گرفت. مشکلات آموزشی گنجانده شده در این تحقیق دارای طیف گسترده‌ای است که از مشکلات مربوط به آموزش، نامناسب بودن سرفصل‌های آموزشی، عدم ارتباط محیط دانشگاه و صنعت، افزایش روحیه گرایش به بازار کار دولتی، عدم کارایی تحقیقات دانشگاهی و نبود اطلاعات کاربردی و مناسب درخصوص کارآفرینی نشأت می‌گیرد. مسئله آموزش برای نیروهای کار جوان بسیار بااهمیت است به‌طوری‌شاید آن را مهم‌ترین عامل در ایجاد گرایش کارآفرینانه در دانشجویان دانست (امینی و همکاران، ۱۳۹۳). همچنین فروغی‌پور و همکاران (۱۳۸۶) آموزش و پرورش را یکی از هفت زمینه اصلی برای رشد و توسعه کارآفرینی ورزشی معرفی می‌کنند. عامل مدیریتی در اولویت دوم موانع قرار دارد. موانع مدیریتی شناسایی شده در دو بخش درونی و بیرونی قابل تقسیم‌بندی هستند که مشکلات بیرونی به مدیریت کلان مربوط می‌شوند و مسائلی اعم از عدم هماهنگی بین وزارتخانه‌های مربوط، فقدان نظام منسجم طراحی مشاغل، عدم هماهنگی مدیران بخش‌های مختلف و عدم آشنایی مدیران سطح کلان با اهمیت کارآفرینی و گردشگری را شامل می‌شود و در بخش درونی مشکلاتی اعم از تعاملات نامناسب مدیران مربوط به کارآفرینی ورزشی در سطح استان لرستان، نبود نیروی انسانی متخصص در حوزه کارآفرینی و گردشگری استان لرستان و بی‌تفاوتی برخی مدیران نسبت به کارآفرینی ورزشی می‌باشد. هادوی و همکاران (۱۳۹۶) ضعف در مدیریت اماکن ورزشی و

شایسته، تعارضات اجرایی و سیاست‌های محافظه‌کارانه را از جمله موانع کارآفرینی ورزشی برشمردند که با موانع زیرساختی، اقتصادی، سیاسی، مدیریتی و قانونی این تحقیق همپوشانی دارد؛ اما در بین تمامی این تحقیقات، تحقیق مرادی (۱۳۹۴) نزدیک‌ترین تحقیق به این پژوهش می‌باشد، زیرا به بررسی موانع کارآفرینی ورزشی از دیدگاه کارشناسان ادارات ورزش و جوانان استان لرستان پرداخته است. نتایج تحقیق آنان حاکی از آن بود که سه مانع محیطی، داخلی و فرایندی به ترتیب موجب کاهش کارایی فعالیت‌های کارآفرینی ورزشی شده‌اند. مقایسه نتایج مربوط به موانع این تحقیق و تحقیق مرادی (۱۳۹۴) به‌صورت شماتیک به شرح ذیل است.

شکل ۱. مقایسه نتایج بررسی موانع کارآفرینی ورزشی در استان لرستان در گذر زمان

همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، موانع کارآفرینی به قوت خود باقی مانده‌اند، اما اولویت‌های مربوط به دو تحقیق در طی سالیان گذشته (۴ سال) دچار تغییر شده است. موانع محیطی در تحقیق مرادی (۱۳۹۴) در اولویت اول قرار داشته‌اند که بارزترین آن‌ها مربوط به حوزه قانونی می‌باشد، این درحالی است که در این تحقیق موانع قانونی در اولویت پنجم قرار گرفته است که می‌تواند حاکی از تساهل و رسیدگی مسئولین در بخش قانونی باشد. موانع داخلی در تحقیق مرادی (۱۳۹۴) در اولویت دوم قرار دارد که بارزترین ویژگی‌های آن مشکلات مربوط به آموزش کارکنان در خصوص کارآفرینی، ضعف مدیران در هدف‌گزینی و تشریح اهداف،

برنامه‌ریزی را از مهم‌ترین موانع کارآفرینی ورزشی می‌داند. به عقیده آنان گسترش زیرساخت‌های ورزشی در صورت نبود مدیریت مناسب فاقد کارایی خواهد بود، از این رو سرمایه‌گذاری‌های بخش ورزش بی‌نتیجه می‌ماند. عامل زیرساختی در اولویت سوم قرار گرفت. مشکلات زیرساختی مورد توجه در این تحقیق شامل نبود زیرساخت‌های اطلاع‌رسانی، عدم بهره‌برداری از فناوری‌های جدید، نبود کمپ‌های استاندارد، کمبود زیرساخت‌های ارتباطی و وسایل نقلیه، کمبود امکانات بهداشتی و ایمنی می‌شود. ال سعدی و همکاران (۲۰۱۱) در خصوص گسترش زیرساخت‌ها به منظور بهبود کارآفرینی ورزشی معتقدند که زیرساخت‌ها نیازهای اولیه یک کسب‌وکار را فراهم می‌کنند؛ از این رو نبود آن‌ها می‌تواند تلاش کارآفرینانه را در سایه قرار دهد و موجب شود این تلاش‌ها کمتر دیده شوند. عدم شایسته‌سالاری در اولویت چهارم قرار گرفت. رابطه‌گرایی، ضعف در نظارت، فقدان فرهنگ شایسته‌خواهی، عدم به‌کارگیری متخصصین کارآفرینی ورزشی در ادارات تربیت‌بدنی سطح استان، مدیران غیرمتخصص و تمایل به سیاسی‌بازی در مدیران از جمله مواردی است که به عدم شایسته‌سالاری منجر شده است. وجود ساختارهای دولتی موجب می‌شود که مدیران نسبت به کارآفرینی توجه لازم را نداشته باشند، این امر می‌تواند موجب اتلاف منابع و زمان در سازمان‌های وابسته شود (صیف، ۱۳۸۲). از این رو بدیهی است که مدیران اجرایی کشور باید به ضرورت کارآفرینی به‌خصوص کارآفرینی در ورزش به‌خوبی توجه شوند و از پتانسیل‌های آن نهایت بهره را ببرند. عامل قانونی در اولویت پنجم قرار گرفت. عدم تخصیص ردیف بودجه مشخص برای گسترش کارآفرینی ورزشی، مشکلات قانونی مربوط به واگذاری اراضی و تغییر کاربری آن‌ها، نبود قوانین حمایتی از کارآفرینان ورزشی و وضع مالیات‌های سنگین، مالکیت نامشخص اراضی گردشگری و مشکلات صنفی از جمله موانع قانونی هستند. تسون و همکاران (۲۰۰۴) قرارگیری گروه‌های سیاسی محافظه‌کار را از جمله عوامل رکورد فعالیت‌های کارآفرینانه می‌دانند. آن‌ها معتقدند سیاست‌های اتخاذ شده از سوی مدیران محافظه‌کار به‌گونه‌ای است که با ماهیت کارآفرینی که با پذیرش ریسک همراه است، در تضاد می‌باشد. مانع اقتصادی در اولویت ششم قرار گرفت. نبود حامی مالی، نبود طرح توجیه اقتصادی کسب‌وکار، هزینه بالای به‌روزرسانی تجهیزات ورزشی، کمبود اعتبارات بانکی، سود بالای وام‌های بانکی، عدم تناسب بازار کار و فارغ‌التحصیلان، هزینه بالای راه‌اندازی کسب‌وکار ورزشی، رکود همراه با تورم، سهم اندک ورزش در سبد خانوار، بودجه ناکافی به‌منظور تجاری‌سازی ایده‌های ورزشی از

جمله موانع اقتصادی این تحقیق هستند. امیدی و همکاران (۱۳۹۵) عدم توجه به مشکلات اقتصادی را عامل اصلی در ناکام ماندن طرح‌ها و برنامه‌های کارآفرینی ورزشی دانست. محمدکاظمی و همکاران (۱۳۹۰) نیز مشکلات اقتصادی را از عوامل مؤثر بر کاهش نوآوری دانست. ضعف در مسائل اقتصادی موجب تقلید و پیروی می‌شود و انگیزه ایجاد ابداعات و ایده‌های جدید را کاهش می‌دهد. دولتی بودن و عامل سیاسی در اولویت هفتم و هشتم قرار گرفتند. این دو عامل ارتباط نزدیکی با یکدیگر دارند و به نوعی مکمل یکدیگرند. گسترش مالکیت‌های دولتی در یک جامعه موجب تجمع سرمایه در بخش‌های دولتی می‌شود، ضعف نظارتی در سیستم‌های دولتی موجب می‌شود تا مدیران بیش از آنکه به اهداف سیستم و تأمین نیازهای مردمی بپردازند، بیشتر اهداف و منافع شخصی خویش را پیگیری کنند (مقیم، ۱۳۸۳)؛ از این رو گسترش ساختارهای دولتی با سیاسی‌بازی همراه است و موجب عدم توجه به رویکردهای جدید مانند کارآفرینی در ورزش می‌شود (کارلیز، ۲۰۰۶). عامل فرهنگی در اولویت نهم قرار گرفت. گرایش فارغ‌التحصیلان به شهرها، نبود فرهنگ کارآفرینی در فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، روابط اجتماعی پایین فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و ضعف فرهنگی در جذب توریست از جمله موانع فرهنگی است. تمایل دانشجویان به سبک زندگی شهری و کاهش تمایلات به فرهنگ ریسک‌پذیری، کار و تلاش موجب شده است تا بسیاری از پتانسیل‌های موجود در کارآفرینی ورزشی نادیده بماند یا کمتر به آن‌ها توجه شود (صیف، ۱۳۸۲). مانع رسانه‌ای آخرین اولویت این تحقیق است که بر عملکرد نادرست صداوسیما به‌خصوص در بخش کارآفرینی ورزشی اشاره دارد. هادوی و همکاران (۱۳۹۶) در این خصوص تبلیغات رسانه‌های را در گسترش کارآفرینی ورزشی به‌واسطه افزایش آگاهی، دیده شدن، احساس مفید بودن و رقابت مؤثر دانستند.

در انتها با توجه به ماهیت جدید کارآفرینی در قرن اخیر، مدیران ورزشی باید بیش از پیش به نوآوری در کارآفرینی ورزشی ارزش قائل شوند. سرمایه‌گذاری مناسب در بخش زیرساخت‌ها و استفاده از فناوری‌های جدید به‌منظور افزایش کیفیت محصولات و ایده‌ها می‌تواند موجبات رقابتی شدن در بخش کارآفرینی ورزشی را به همراه داشته باشد؛ اما باید توجه داشت که تمامی این تلاش‌ها باید در راستای مسئولیت اجتماعی ورزش تعریف شوند (۳۲) تا شاهد توسعه پایدار در بخش کارآفرینی ورزشی باشیم. در نهایت با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهادات زیر به مدیران مربوطه ارائه می‌گردد:

۴- به مدیران ورزشی پیشنهاد می‌شود تا برقراری تعاملات با مسئولان بانکی و در اختیار قرار دادن طرح‌های توجیهی اقتصادی، برای علاقه‌مندان زمینه دریافت تسهیلات کم‌بهره را فراهم بنمایند.

۵- به مسئولان ورزشی استان پیشنهاد می‌شود تا با فعال‌سازی بخش‌های تحقیق و توسعه، فارغ‌التحصیلان تربیت‌بدنی را به پژوهش و مطالعه درخصوص ورزش‌های جدید مرتبط با طبیعت تشویق نمایند و آنان را در اجرای طرح‌ها یاری رسانند.

سیاسگزاری

نویسندگان این مقاله از تمامی عزیزانی که در انجام این پژوهش یاری فرمودند، تقدیر و تشکر می‌نمایند.

References

- Ahmad Pour Daryani, M., & Moghimi, M. (385). Foundations of Entrepreneurship. Tehran: Farandish Publications, Third edition.
- Al-Sadi, R., Belwal, R., & Al-Badi, R. (2011). Woman entrepreneurship in the Al-Batinah region of Oman: An identification of the barriers. *Journal of International Women's Studies*, 12(3), 58-75.
- Amini, M., Jamshidi, R., & Heydarinejad, S. (1393). Prioritization of entrepreneurship barriers of physical education students by TOPSIS method. *Research on Educational Sport*, 2(6): 15-32.
- Apps, P. (2011). Analysis-London riots point to wider risks of youth unrest. Retrieved 5 June 2013.
- Ball, S. (2005). The importance of entrepreneurship to hospitality, leisure, sport and tourism. *Hospitality, Leisure, Sport and Tourism Network*, 1(1), 1-14.
- Bobera, D., Lekovic, B., & Berber, N. (2014). Comparative analysis of entrepreneurship barriers: findings from Serbia and Montenegro. *Engineering Economics*, 25(2), 167-176.
- Dana, L. P. (1995). Entrepreneurship in a remote sub-Arctic community. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 20(1), 57-72.
- Drinkwater, S., Lashley, J., & Robinson, C. (2018). Barriers to enterprise development in the Caribbean. *Entrepreneurship & Regional Development*, 30(9-10), 942-963.
- Foroghi Pour, H. (1384). Fields of Entrepreneurship in Sport from the Perspectives of Physical Education Managers and Professionals and Providing Solutions, Islamic Azad University, Science and Research Branch.

۱- به مدیران ورزشی استان پیشنهاد می‌شود، به منظور آشنایی بیشتر با رشته‌های ورزشی جدید (رفتینگ و آف رود) از متخصصان فدراسیون ورزش‌های همگانی یا سایر فدراسیون‌های مربوطه دعوت به عمل آورند تا دانش و آگاهی علاقه‌مندان به این حوزه افزایش یابد.

۲- به مدیران ورزشی استان پیشنهاد می‌شود تا از نمونه‌های موفق اجرایی ورزش‌های هیجانی و جدید به استان لرستان دعوت شوند و تجربیات خود را درخصوص ایجاد طرح توجیه اقتصادی این طرح‌ها در اختیار مسئولان ورزشی قرار دهند تا استان بتواند در جذب حامیان موفق‌تر از گذشته عمل کند.

۳- به مدیران ورزشی استان پیشنهاد می‌شود تا با هماهنگی لازم به مسئولان شبکه استانی لرستان، به افزایش آگاهی و فرهنگ‌سازی درخصوص کارآفرینی ورزشی در بین عموم بپردازند.

- Gratton, C., & Solberg, H. A. (2007). The economics of sports broadcasting. Routledge.
- Hadavi, S.F., Saatchian, V., Azizi, B., Mohammadi, M. (1396). Role of Obstacles to the Development of Entrepreneurship through Sport in Hamedan Province and Executive Solutions. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 16(38), 37-54.
- Jones, W. B., & Bill, K. (2009). Bachelor of Business: sports & events Management. James Cook University of Australia, 25-39.
- Karlis, G. (2006). The future of leisure, recreation and sport in Canada: a SWOT for small sized enterprises. *The sport journal*, 9(2), 23-46.
- Liao, J., Welsch, H. P., & Pistrui, D. (2009). Entrepreneurial expansion plans: An empirical investigation of infrastructure predictors. *New England Journal of Entrepreneurship*, 12(1), 19-32.
- Mand Alizadeh, Z., Ehsani, M., Kozechian, H., & Honari, H. (1394). The Environmental Factor Affecting on Sport Entrepreneurship. *Sport Management Review*, 29, 99-116.
- Mehrad, H. (1390). A Study of Factors Affecting Entrepreneurship in Lorestan Province with an Emphasis on Education. *New Approach to Educational Management*, 4(8), 97-114.
- Miragaia, D., Ferreira, J., & Pombo, I. (2017). Sponsorship of sports events: A tool to develop social entrepreneurship and the corporate social responsibility. In *Social entrepreneurship in non-profit and profit sectors*, 9(2), 107-121
- Moghimi, S.M. (1383). Entrepreneurship in civil society institutions, Tehran: University of Tehran Publications.

- Mohammad kazemi R, Ghasemi H, Rostam Bakhsh M. Identifying and Analysis of Behavioral Barriers of Corporate Entrepreneurship in the Physical Education Organization, 1(2), 89-100.
- Mond Alizadeh, Z., & Ehsani, M. (1392). Identifying the Environmental and Individual Barriers to Entrepreneurial in Sport for Women and Providing Suggested Strategies. *New Trends in Sport Management*, 1(3): 33-41.
- Mond Alizadeh, Z., Honari, H. (1393). Investigating the Factors Affecting Entrepreneurship in Sport as an Interdisciplinary Field. *Interdisciplinary Studies in the Humanities*, 2(2), 113-136.
- Moradi, A. (1394). Identification the Barriers to Sport Entrepreneurship from the Perspectives of Sport and Youth Offices of Experts in Lorestan Province. Master thesis, Islamic Azad University of Boroujerd.
- Omidi, Y., Mohammad Kazemi, R., & Azmoudeh, S. (1395). Identifying and Analyzing Contextual Barriers of Organizational Entrepreneurship in Ministry of Sport and Youth. *Journal of Sport Management*, 8(5), 753-775.
- Ratten, V. (2011). Sport-based entrepreneurship: towards a new theory of entrepreneurship and sport management. *International entrepreneurship and management journal*, 7(1), 57-69.
- Ratten, V., & Babiak, K. (2010). The role of social responsibility, philanthropy and entrepreneurship in the sport industry. *Journal of management & organization*, 16(4), 482-487.
- Santomier, J. (2002). Sport business entrepreneurship. *New England Journal of Entrepreneurship*, 5(1), 5-15.
- Seyf, A.A. (1382). *Educational Measurement and Evaluation Methods*. Tehran: ayiizh Publications.1382.
- Sharma, L. (2018). Entrepreneurial intentions and perceived barriers to entrepreneurship among youth in Uttarakhand state of India: A cross-cultural investigation across genders. *International Journal of Gender and Entrepreneurship*, 10(3), 243-269.
- Statistical Center of Iran. (1397). Available at: <https://www.amar.org.ir/news/ID/10144/%D8%A F%D8%B1-%D8%B3%D8%A7%D9%84-1397-%D9%86%D8%B1%D8%AE-%D8%A8%D9%8A%D9%83%D8%A7%D8%B1%D9%8A-120-%D8%AF%D8%B1%D8%B5%D8%AF-%D8%A7%D8%B3%D8%AA>
- Tallebpour, M., Rohani, M., & Azadvari, S. (1393). *Sport entrepreneurship from theory to practice*. Tehran: avayezohoor publication.
- Tesone, D. V., Platt, A., & Alexakis, G. (2004). The Human capital factor: strategies for dealing with performance challenges in business and sport management. *Journal of Applied Management and Entrepreneurship*, 9(3), 22-36.
- Williams, N., & Williams, C. C. (2011). Tackling barriers to entrepreneurship in a deprived urban neighbourhood. *Local Economy*, 26(1), 30-42.
- Yadollahi Farsi. J. (1387). *Entrepreneurship in sport*. The congress of sport management emphasize on twenty years vision. Olympic and Paralympic academy.
- Ziviar, F., Farahani, A., & Keshavarzi, L. (1396). A critical overview on organizational entrepreneurship with focus on identifying components & obstacles. *Critical Studies in Text & Programs Of Human Science*, 17(6), 91-115.